

SAGA STUDIO
presenterer

Ved
KONGELUNDEN..

De medvirkende

Rasmussen, murer **HENRY NIELSEN**
Emma, hans kone **INGER LASSEN**
Jørgen, deres søn **LOUIS MIEHE-RENARD**
Olsen, tjener **IB SCHØNBERG**
Olga, hans kone **BETTY HELSENGREEN**
Anne Marie, deres datter... **BIRGIT MØLLER-PETERSEN**
Svendsen, konduktør **DIRCH PASSER**
Iversen, vognstyrer **OVE SPROGØE**
Bruun, ingeniør **VERNER THAYSEN**
Knud Hansen, mekaniker ... **BUSTER LARSEN**
Anna, hans kæreste **KATE MUNDT**
Jørgensen, værkfører **KNUD SCHRØDER**

med flere

VED KONGELUNDEN..

Manuskript og Drejebog:
JOHN OLSEN og PAUL SARAUW

Instruktion:
POUL BANG

Musik og sangtekster:
SVEN GYLDMARK og POETEN

Fotografi:
OLE LYTKEN, ass.: CHR. JENSEN

Tone:
GEORG JENSEN

Dekorationer:
OTTO LUND og JØRGEN KROGH

Instruktørassistent:
SOLVEIG ERSGAARD

Klipning:
ANKER

Kopi:
JOHAN ANKERSTJERNE A/S

Produktion:

Udlejning:

Nogle ord om handlingen i

„VED KONGELUNDEN..“

„Hvad er så skønt som den danske sommer?“ —

Således lyder omkvædet i en af sangene fra det København-lyst-spil, der har hentet sit navn fra sydspidsen af Amager, — dér, hvor Kongelundens smukke gamle træer kan ses milevidt omkring, fordi deres kroner egentlig er det eneste, der bryder horisonten! Intet er så fladt som Amager, — og intet i storbyen Københavns nærhed har beholdt sit landlige præg — sådan som en stor del af denne „Pandekage“ af en ø. —

På Amagers sydspids opleves den danske sommer af en meget stor del af Københavns befolkning, der her har købt grund, — slået sig ned, — fået sommerhus og hjem, — alt i en forholdsvis kort cykleturs afstand fra byens centrum. —

Fælles glæder og sorger, — fælles beskæftigelse og interesser følger disse amagerkanere, der elsker den lille plet jord, de kalder deres egen, og som bor i huse, — der er tømrede sammen ved fælles hjælp og flid. — Det er de mange små glæder og sorger, der tilsammen danner et livsindhold for disse dejlige mennesker, og det er det fast-tømrede kammeratskab, der er holdepunktet. —

Herude, — i den danske sommer — foregår handlingen i „VED KONGELUNDEN —“, og den omslutter en murer og en opvarter, — en sporvognskonduktør og en vognstyrer, — de to førstnævnte „gifte“, — de to sidstnævnte „ungkarle“. —

Desuden omslutter historien to unge automobil-mekanikere og deres søde kærester, — og så naturligvis en skurk!!! — Alle bliver ofre for en meget lunefuld skæbne, — der spiller „bold“ med dem i tre fornøjelige dage, — og nætter!! —

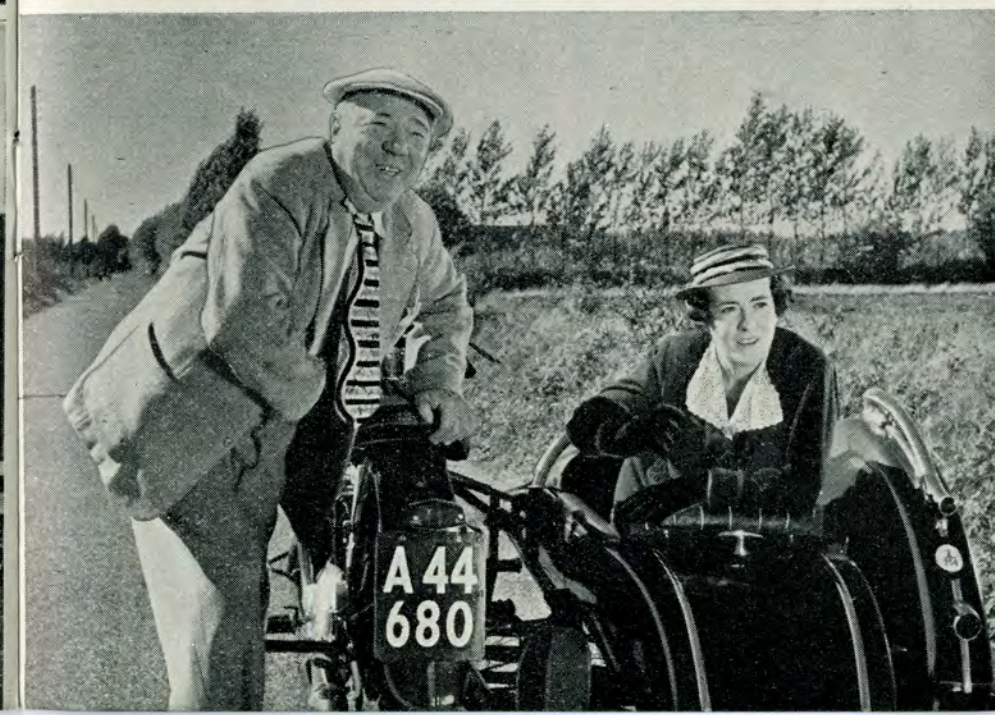
„Amor“ begynder historien, — han kommer med de første kvaler, — som er mange og besværlige, — så kommer utilfredsheden og skaber uvenskab, — det giver både skænderi og ballade, — og til sidst blander skæbnen sig i det — og får det helt uventede til at ske! —

Men, — hvorom alting er, — så foregår historien i en så gemytlig tone og stemning og med så mange små morsomme og pudsige scener og situationer, — at man uvilkårligt overgiver sig: — Det hele forekommer een så bekendt, at man føler det, som om man kiggede ind ad sine egne vindewær, — og det er undertiden både lærerigt og interessant.

Instruktør: Poul Bang.

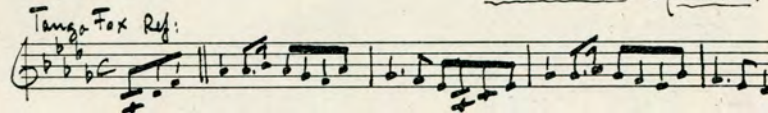

Der kommer altid en pige og en sporvogn til

Duet: Dirch Passer—Ove Sprogøe

Tekst: Paeten.

Musik: Sven Lydum.

- S: Husk, jeg er den vigtigste, for jeg er vognens fører.
P: Fører, pyh. Den drejer sæl, når sporet slår et sving.
S: Jeg er den, der afgør, når vi stopper, og vi kører.
P: Undskyld, det gør jeg, for det er mig, der siger ding —
så bare ikke hov'n.
S: Tak, du er kun en klovn,
der aldrig bli'r til mer' på denne vogn.
P: Ah skidt,
der kommer altid en sporvogn og en pige til.
S: Min rang som vognstyrer, den kan du aldrig stige til.
P: Jeg tror, jeg stiger til endnu mer'.
S: Det lyder højest interessant. Til hvad?
P: Til passager.
Jeg kø'r med pigen i Skov'n.
S: Det lyder ligetil,
men det får du bare aldrig nogen pige til.
P: Der kommer altid en pige
S: en sporvogn
P: en pige
S: en sporvogn
P: en pige til.
S: Stolt jeg står for alles blikke som gallionsfiguren.
P: Ja, og når de ser dig, ser de straks den anden vej.
S: H. P. Sørensen står hos mig, hver gang han kører turen.
P: Men de flotte piger kommer altid om til mig.
Se der, hun har facon'en.
Hun bølg'er med balkon'en.
S: Æhbæh, der stod hun op på forperronen.
P: Hvad så?
Der kommer altid en sporvogn og en pige til.
S: Hvis det' til dig, så må pigen sætte stige til.
P: Han er misund'lig det lille myr.
S: Tag nu og husk, det er mig, der står ved vognens styr.
P: Du styrer sporvognen rent ad cirkus Mieh'e til.
S: Vi to er færdig. Og hvad skal du så bli'e til?
P: Der kommer altid en sporvogn
Begge: — en pige — en sporvogn — en pige — en sporvogn til.
S: Jeg er faktisk blevet et symbol på linie otte.
P: Det' da godt, du sæl kan se, du er en smule skør,
du har snart gjort hele linjen til en anekdote.
S: Stakkel. Man kan hør', du kun er født til konduktør.
P: Jeg klarer alt med glans.
S: Ja, måske på Sct. Hans.
P: En mand som jeg kan altid få en tjans.
Der kommer altid en sporvogn og en pige til,
men ing'n af delene skal man la' sig vie til.
S: Næ, begge dele bli'r træt af dig.
P: Aah, hvis jeg vil, så' det blot et ord,
S: — og det bli'r nej.
P: Si'r Eva nej, springer Dagny og Sofie til,
så kører vognen ekspres ad himmerige til.
Der kommer altid en pige — en sporvogn — en pige — en sporvogn —
en pige til.

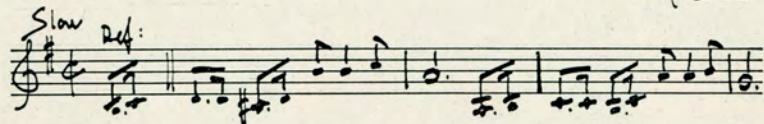
★ ★ ★

Original-grammofonoptagelse fra filmen på ODEON: DK 1243.
Noder udgives af IMUDICO A/S med eneret.

GODNAT

Tekst: Pæten.

Musik: Sven Gyldmark.

Slæve dagen lang
ja, med drikkepengesmil
— gu' skal man bli' sur,
såsnart man er civil.
Nå, men nu' det slut.
Vi tar et pusterum
fra vores kære publikum:
— Alle vanskelige gæster
— godnat.
Fred med jer og jeres rester,
hver sjat.
Så' det slut med smil og buk som en dresseret avekat,
— det' godnat, godnat, godnat.
De kan gale, go og vrinske,
— nu er nøglen drejet om.
Man kan end'lig være men'ske.
Kom nu frit frem, Olsen, — kom.
Sig nu hele pibetøjet
godnat.
Du' måske lidt sammenbøjet ..
og trat.
Men nu' det slut med ov'rbegloelsen,
vi skal hjemad til beboelsen,
— kort sagt, ølombærer Olsen
si'r godnat.

Nå — vi tar'n med ro
og hviler ør'ne lidt.
Hyh, hvor folk har råbt
Irr(i)teret, skarpt og vredt:
Tjener her og der.
Nu' stemmerne dø'd hen.
Der' kun eet enkelt ord igen.
Og det ord, der er igen, er
godnat.
— Hvor en kro er køn, når den er
forladt.
Alle stolene på bord'ne, hvor de ligger pænt og fladt,
si'r godnat, godnat, godnat.
Så er den dag altså gået.
Vi har fred i vores sjæl,
og den sidste bon bli'r slået,
og den slår vi til os sæl.
Når to gamle venner siger
godnat,
skal de glemme skænderier
og pjat
og la' et enkelt smil slå krøller
i den hyggestund, der følger,
med en enkelt håndfuld øller
til godnat.

★ ★ ★

OLSEN SI'R GODNAT med Ib Schønberg, POLYPHON: X 51.613.
Grammofon-indspilning med Sven Gyldmarks tonefilmsorkester.

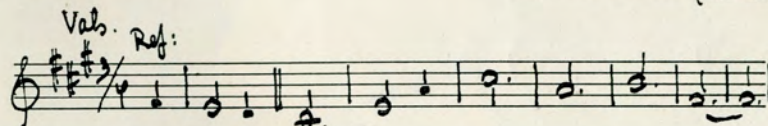
Den danske sommer

(Kolonihave-Valsen)

Duet: Ib Schønberg (Olsen)—Henry Nielsen (Rasmussen)

Tekst: Pæten.

Musik: Sven Gyldmark.

Olsen: Somren er varm —
Rasmussen: Så bare krum arm.
Olsen: En klog bemærkning.
Rasmussen: Skål du —
Olsen: Det gjorde godt.
Rasmussen: Ja, øllet er vådt.
Olsen: Nu hjælper det så småt.
Begge: Hvad er så skønt som den danske sommer?
Rasmussen: I en vejgrøft, når himlen er blå.
Olsen: Vi har det li'som to æggeblommer.
Rasmussen: I spinat — ja.
Olsen: Det skåler vi på.
Hvad man behøver,
når halsen støver,
det er to baj're og en grøftekant med kløver.
Begge: Hvad er så skønt som den danske sommer —
set med den her slags solbriller på.

★ ★ ★

Original-grammofonoptagelse fra filmen på ODEON: DK 1243
DEN DANSKE SOMMER med Ib Schønberg, POLYPHON: X 51.613.
(Begge indspilninger med Sven Gyldmarks tonefilmsorkester.)
Noder udgives af IMUDICO A/S med eneret.

